

مقایسه استانداردهای مدیریت ریسک ISO ۳۱۰۰۰ و تداوم کسب و کار ISO ۲۲۳۰۱

♦ هدف اصلی استاندارد

استاندارد	هدف
ISO ۲۲۳۰۱	تضمین تداوم کسب و کار (Business Continuity) تمرکز آن بر طراحی و پیاده سازی سامانه ای است که در مواقع بحران و اختلال، سازمان بتواند فعالیت های حیاتی اش را حفظ یا سریعاً بازیابی کند.
ISO ۳۱۰۰۰	مدیریت ریسک (Risk Management) چارچوبی عمومی برای شناسایی، تحلیل، ارزیابی، و مدیریت ریسک ها در تمام سطوح سازمان ارائه می دهد.

♦ دامنه کاربرد

استاندارد	دامنه
ISO ۲۲۳۰۱	مختص مدیریت بحران و تداوم عملیات در مواجهه با اختلالات (زلزله، حملات سایبری، آتش سوزی، جنگ و غیره).
ISO ۳۱۰۰۰	گسترده تر است و شامل تمام ریسک ها از جمله مالی، استراتژیک، عملیاتی، زیست محیطی و حتی ریسک های مرتبط با برند و اعتبار.

♦ نوع استاندارد

استاندارد	نوع
ISO ۲۲۳۰۱	قابل گواهی (Certifiable)؛ یعنی سازمان ها می توانند توسط مراجع رسمی، گواهینامه معتبر دریافت کنند.
ISO ۳۱۰۰۰	راهنمایی (Guideline) است و گواهی پذیر نیست؛ به عنوان چارچوب مرجع برای پیاده سازی مدیریت ریسک استفاده می شود.

♦ ساختار استاندارد

استاندارد	ساختار و تمرکز
ISO ۲۲۳۰۱	دارای الزامات مشخص، مستندسازی، تمرین (drill)، سناریونویسی، بازیابی و ارزیابی تداوم کسب و کار است.
ISO ۳۱۰۰۰	چارچوبی مفهومی برای تعیین سیاست ها و ساختار تصمیم گیری مرتبط با ریسک است؛ به جای سناریوهای عملی، روی اصول و فرآیندها تمرکز دارد.

♦ مخاطبان هدف

استاندارد	مناسب برای
ISO ۲۲۳۰۱	تیم مدیریت بحران، پایداری عملیات، IT، منابع انسانی، مدیران امنیت.
ISO ۳۱۰۰۰	تمام واحدهای سازمانی از جمله مدیریت ارشد، واحد ریسک، مالی، استراتژی، عملیات، و پروژه ها.

♦ جمع بندی کاربردی

- "ISO ۳۱۰۰۰ مدیریت همه ریسک ها" در سازمان.
- "ISO ۲۲۳۰۱ مدیریت تداوم کسب و کار" فقط برای زمانی که بحران/اختلال رخ داده.